

at derfor ogsaa Ordet „passerer“ burde for-
andres til: „faaer at passere“.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Det forekommer mig
vigtigt og uøstelig, om Udvalget var gaaet lidt
mere ind paa Sagen, end det har gjort ved
sine Indstillinger. 3. Udvalgets Indstilling
ligger, som det tydelig fremgaaer, en bestemt
Dadel (Ordføreren: Ja!). Jeg antager nu,
at man ikke ved denne Dadel egenlig gaaer
ud paa en æsthetisk Bedømmelse af Theatrets
Forhold (Ordføreren: Nei!). Det er altsaa
kun den finansielle Bedømmelse. Er det da
ikke underligt, at det eneste Aar, hvor Besty-
relsen har bragt Overskud, hvor Theatret har
staaet sig, finder man Anledning til at frem-
føre en Dadel mod Bestyrelsen? Det er, naar vi
tage Bestyrelsen i dens Heelhed. Resultatet af
dette Theaterraars Bestyrelse i finansiell Hen-
seende, at Theatret har haft et Overskud af
over en halv Tønde Guld. Jeg tilstaaer, at i
finansiell Henseende vilde jeg meget ønske, at
det var muligt at tilvejebringe saadanne Re-
sultater som i det Aar. Det er sandt, der er
en Anvendelse af et Beløb udover Finants-
loven. Er det da nu, naar Indtægterne have
været i den Grad udover det ved Budgettet
beregneede Beløb, en usforstandig Anvendelse af
de Penge? Og saa dette Spørgsmaal maatte
man overveje. Det er for det Første anvendt
til Honorar for Theaterdirectøren. Hvor-
meget har han faaet? For al sin Uøstighed
har han faaet 1200 Rb. Hvis Udvalget havde
klaget over, at det var et meget ringe Bede-
rag for den besværlige Stilling og alle de
Ubehageligheder, der flyde deraf — og det
maa man dog kende — synes jeg, at det
kunde være vel begrundet, men for den Stilling,
at staae i Spidsen for det Theater, og med Alt,
hvad den Mand havde at kæmpe med
kan jeg ikke finde et Bederlag af 1,200 Rb.
rigeligt. Der er omtalt et Beløb til Rejs-
berstøttelser for Kunstnere og Kunstnerinder. Jeg
tilstaaer, at hvis de vilde paatage sig at skaffe
mig et Overskud af 1/2 Td. Guld, vilde jeg ikke
tage i Betænkning at give dem en saadan Op-
muntring. Man maa huske paa, at det staaer
altsammen i Forbindelse med den Stilling i

finansiell Henseende, der er saa lystelig at tænke
sig, og man maa sætte sig ind i de Forhold og
de Omstændigheder, hvorunder Bevillingen blev
givet. Man tænke sig altsaa det glade Humeur,
som er Udbyttet deraf, og den Tilfredsstillelse, som
Enhver, der har med Bestyrelsen at gjøre, fø-
ler, naar der er 1/2 Td. Guld i Overskud og
naar der da er en Sangerinde, der nødvendigviis
maa fylde sine Lunger med varmere Luft for
at kunne synge ligesaameget ind i Kassen det
næste Aar, og nogle Kunstnere, som vilde gjøre her-
ligere Studier paa de Steder, hvor Kunsten
drives meest, da kan man — naar man ogsaa
tager Hensyn til det glade Humeur, denne 1/2
Td. Guld giver — ikke misbillige en saadan
Udgift. Men, siger man, det er ikke det, vi
misbillige (Bjerring Hør!), men derimod
det, at man ikke har søgt Tillægsbevilling; men
det forekommer mig dog at være for strengt,
og at det let faaer Udseende af at gaae paa
selve Anvendelsen. Det betragtes altsaa, som
om det er Administrationens Pligt at søge Til-
lægsbevilling. Tidligere har man opfattet det
saaledes, at det laae i Administrationens egen
Interesse itide at søge Tillægsbevilling; men
ikke som om man skulde paatage sig noget An-
svar ved ikke at søge den. Jeg er overbevist
om, at dersom Regjeringen var kommen her
med disse 53,000 Rb. — jeg indrømmer, at
det bestandig siden er gaaet ned ad Vælle med
Fonden — og sagt: maa jeg ikke lade disse
Kunstnere og Kunstnerinder faae 5,000 Rb.,
vilde det eenstemmig være bleven bevilget. Men
det at udtale en Dadel over en Udgift, fordi
Regjeringen har undladt at søge Tillægsbevilling,
det er noget Nytt og Uørt i vor constitutionelle
Historie. Jeg skal bede den ærede Ordfører at
ophylse et eneste Tilfælde, hvor det har givet
Anledning til Dadel. Man har haft saa god
Tillid til det Rigtige i sin Beslutning, at man
har formeent, at det kunde berøe til Regnska-
bets Afgjørelse. Den ærede Ordfører maa
erindre, at Landstinget netop vil komme i en
anden Stilling, thi ifjor forkastede Landstinget
for mig en Tillægsbevillingslov og derved dab-
lede Landstinget, at man kom med et saadant
Lovforslag, og nu ved at stemme med Udvalget
vilde Thinget komme til at dable, at man ikke
søgte Tillægsbevilling. Indtil den ærede Ord-